

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν «περὶ τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου κειμένων διατάξεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Σχεδίου

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ προτεινομένου σχεδίου Νόμου, ἀναπροσαρμόζονται αἱ πρὸς τὸ Ξενοδοχειακὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος μηνιαῖα κατὰ κλίνην εἰσφορὰ τῶν μελῶν τοῦ Ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, λόγῳ τῆς ἐπιβλαβέως μεταβολῆς τῶν συνθηκῶν, κατὰ τὴν διαρρέυσασαν δεκατριετιαν ἀπὸ τοῦ τελευταίου καθορισμοῦ τῶν πόρων τούτου διὰ τοῦ Νόμου 4462/65.

Ἡ τοιαύτη αὐξήσις ἐπιβάλλεται καὶ ἐκ τῶν λίαν ἠψημένων δαπανῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν καταβολὴν συντάξεων εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ παρ' αὐτῷ Ταμεῖου Προνοίας Ξενοδόχων.

2. Ἡ διάταξις καθ' ἣν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερτήσεως δύναται νὰ αὐξομιουταῖ ἢ ὡς ἄνω καθοριζομένη μηνιαία εἰσφορὰ, κρίνεται ἀναγκαῖα δι' εὐνοήτους λόγους καὶ ὡς ἐκ τούτου παρέλκει εἰδικωτέρα ἀνάπτυξις τούτων.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 εἶναι ἐνδεδειγμένη κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἀρχῆς ἢ ὁποία διέπει τὸ ἀσφαλιστικὸν δίκαιον, συμφῶνως μὲ τὴν ὁποίαν ἢ ἀντιπαροχὴ πρέπει νὰ τελεῖ εἰς ἀναλογίαν μὲ τὴν παροχὴν. Εἰδικωτέρου συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου (ποῦ προσετέθη μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 423/Γ/1979) Ὑπουργικῆν Ἀπόφασιν - ΦΕΚ 172/1959 τευχ. Β'.) «κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς μηνιαίας παροχῆς οὐδέποτε ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν λαμβάνεται μικρότερος τῶν εἰκοσι (20)». Ἐπομένως εὐλογος εἶναι ὁ καθορισμὸς τῆς ἀντιστοίχου ἀντιπαροχῆς (μηνιαίας εἰσφορᾶς) ὑπολογιζομένης εἰς ἀριθμὸν κλινῶν οὐχὶ μικρότερον τῶν 20.

4. Διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 ἀναπροσαρμόζονται τὰ τέλη τὰ καταβαλλόμενα εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τῆς Ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἄτινα σήμερον ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 100 κατὰ ἐνοικιάσιμον δωμάτιον.

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Σχεδίου

1. Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζονται οἱ πόροι τοῦ Ταμεῖου Προνοίας Ξενοδόχων, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

2. Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου καθορίζεται κατὰ τρόπον σαφῆ ὁ πόρος ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 688/1948.

3. Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου β τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τέλος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἐδαφίου δ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 3430/55, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4462/1965, καθορίζεται ὡς ἀσφαλιστικὴ εἰσφορὰ καὶ περιέρχεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ξενοδόχων.

4. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Σχεδίου εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀποσόβησιν οικονομικῆς καταρρέυσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ συνετελεσθῆσιν ἀσκηθειῶν κατ' αὐτοῦ ἀγωγῶν ἀπὸ Ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων ὑπαχθειῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4171/1961 περὶ ἐπιτροπῆς τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρω μνημονευομένου τέλους, ἀνερχομένου ἐν συνόλῳ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς κατηγορίας αὐτῆς εἰς δεκάδας ἑκατομμυρίων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 10 Μαΐου 1978

Ὁ Ὑπουργὸς
Προεδρίας τῆς Κυβερτήσεως
ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν «περὶ τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου κειμένων διατάξεων».

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 3430/1955, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4462/1965 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν «περὶ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου κειμένων διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

(α) Πόροι τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος εἶναι:

α) Μηνιαία εἰσφορὰ καταβαλλομένη ὑπὸ πασῶν τῶν Ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων τῆς χώρας, ὀριζομένη ὡς ἑξῆς:

1) Διὰ Ξενοδοχεῖα, οἰκοτροφεῖα, τουριστικὰ ἐν γένει περιπέτρα, Ξενώνας κλπ., ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν εἰς τὴν κατηγορίαν πολυτελείας εἰς δραχμὰς εἰκοσι δύο κατὰ κλίνην, 2) διὰ τὰ Α' τάξεως εἰς δραχμὰς δέκα ὀκτώ κατὰ κλίνην, 3) διὰ τὰ Β' τάξεως εἰς δραχμὰς δέκα ἑξὶ κατὰ κλίνην, 4) διὰ τὰ Γ' τάξεως εἰς δραχμὰς δέκα τέσσαρας κατὰ κλίνην καὶ 5) διὰ τὰ Δ' καὶ Ε' τάξεως εἰς δραχμὰς δέκα κατὰ κλίνην. Ἡ εἰσφορὰ προκειμένου περὶ Ξενοδοχείων λουτροπέλων καὶ θερμῶν διαπικῶν ἐποχικῶς λειτουργούντων, μειοῦται εἰς τὸ ἕμισυ, καταβάλλεται δὲ αὐτὴ καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἡ εἰσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλινῶν ἐκάστου Ξενοδοχείου, οἰκοτροφεῖου κλπ., ὡς ἀνωτέρω τοῦ προκείμενου ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ ἐκδιδόμενης ἀδείας λειτουργίας, καταβάλλεται δὲ κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ εἰς τὴν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ὀριζομένην Τράπεζαν.

Ἡ εἰσπραξις τῆς εἰσφορᾶς δύναται νὰ ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς εἰσπράκτορας ἀμεθόμως ἐπὶ ποσοστοῖς.

Ξενοδόχοι, διευθύνται ἢ διαχειρίζονται Ξενοδοχείων, καθυστεροῦντες τὴν καταβολὴν τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 3430/1955.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερτήσεως δύναται νὰ αὐξομιουτώνται τὰ ὡς ἄνω, δι' ἐκάστην τάξιν Ξενοδοχείων κλπ., καθοριζόμενα ποσὰ τῆς ἀνωτέρας μηνιαίας εἰσφορᾶς, ὡς αἰεὶ ἀναπροσαρμόζονται αἱ τιμαὶ τῶν Ξενοδοχείων.

2. Τὸ ἐλάχιστον ὄριον μηνιαίας εἰσφορᾶς δι' ἐκάστην τάξιν Ξενοδοχείων κλπ., ὡς ἀνωτέρω καθορίζεται αὐτὴ, οὐδέποτε δύναται νὰ ἀντιστοιχῇ εἰς ἀριθμὸν κλινῶν μικρότερον τῶν εἰκοσι (20).

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1108/1938 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 431/1937 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 5. 1. Προκειμένου περὶ πωλήσεως ἢ μεταβιβάσεως καὶ ἐν γένει μεταβολῆς ἐπερχομένης εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ λειτουργούντων Ξενοδοχείων, οἰκοτροφείων κλπ., ἵνα χορηγηθῇ ἀδεία λειτουργίας απαιτεῖται, πλὴν τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον στοιχείων, βεβαίωσις τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος ὅτι κατεβλήθησαν εἰς αὐτὸ προκειμένου περὶ Ξενοδοχείων, οἰκοτροφείων κλπ. ὑπαχθόμενων εἰς τὴν κατηγορίαν πολυτελείας δραχμὰς τριακόσια κατὰ ἐνοικιάσιμον δωμάτιον, εἰς τὴν Α' καὶ Β' τάξιν δραχμὰς διακόσια πενήκοντα κατὰ ἐνοικιάσιμον δωμάτιον, εἰς τὴν Γ' τάξιν δραχμὰς διακόσια κατὰ ἐνοικιάσιμον δωμάτιον καὶ εἰς τὴν Δ' καὶ Ε' τάξιν δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα κατὰ ἐνοικιάσιμον δωμάτιον.

Ἄρθρον 2.

1. Ὡς πόροι τοῦ Ταμεῖου Προνοίας Ξενοδόχων καθορίζονται: